

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 13.2 FEU, jämförd med artikel 27.3 och 27.4 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker.
  - Kommissionen har genom att anta den angripna förordningen ingripit i de tjeckiska nationella bestämmelserna om fullständig denaturering av alkohol, trots att Republiken Tjeckien inte hade gjort någon anmälan enligt artikel 27.3 i direktiv 92/83, utan däremot vid upprepade tillfällen hade meddelat att den motsatte sig kommissionens förslag. Enligt artikel 27.4 i direktiv 92/83 är det dock inte tillåtet att ingripa i en medlemsstats nationella bestämmelser om fullständig denaturering av alkohol om inte medlemsstaten har gjort en anmälan.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 27.1 a i direktiv 92/83
  - Eurodenaturant 1:1:1 uppfyller inte syftet med denna bestämmelse, eftersom den inte ger tillräckliga garantier för att bekämpa skatteundandragande. Eurodenaturant 1:1:1 är en väldigt svag deenatureringsmetod och alkohol som denaturerats fullständigt med denna metod kan lätt missbrukas för tillverkning av alkoholdrycker.

Talan väckt den 14 januari 2017 – Fastweb mot kommissionen

(Mål T-19/17)

(2017/C 070/36)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Fastweb SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna M. Merola, L. Armati, A. Guarino och E. Cerchi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet i dess helhet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fastweb SpA yrkar ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 1 september 2016 genom vilket kommissionen lämnade tillstånd till koncentrationen i ärende M.7758 Hutchinson 3 Italia/Wind/JV, i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 2004, s. 1), förklarade att den transaktion genom vilken Hutchinson Europe Telecommunications (HET) och Vimpel/Com Luxembourg Holdings (VIP) fick gemensam kontroll över ett nybildat gemensamt företag (nedan kallat samriskföretaget) genom att till samriskföretaget överföra respektive företags verksamhet inom telekommunikationssektorn i Italien. Kommissionen förenade sitt tillståndsbeslut med villkor och skyldigheter som syftar till att göra det möjligt för en ny nätoperatör att träda in på marknaden.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, principen om god förvaltningssed och öppenhet samt artikel 8 i förordning nr 139/2004.

- Enligt sökanden är kommissionens utredning behäftad med allvarliga och uppenbara fel, framför allt vad gäller förfarandet, och i synnerhet (A) de brister som förelåg före presentationen av de slutliga åtagandena, vilka bestod i att, trots att olika kandidater hade aviserat sitt intresse, fanns det inte något transparent och icke-diskriminerande förfarande som kunde säkerställa valet av den bästa kandidaten, och i det felaktiga godtagandet av en förebyggande åtgärd kallad "fix-it-first" som föreslogs för sent under förfarandet, och (B) brister i undersökningen som gjordes efter presentationen av de slutliga åtagandena, särskilt underlåtenheten att bedöma vissa aspekter av dessa (till exempel roamingavtalet) och avsaknad av en tillräckligt djupgående analys av huruvida den tilltänkta köparen var lämplig, vilket blev än mer problematiskt på grund av avsaknaden av ett "market test".
2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning och brister i kommissionens undersökning genom att kommissionen fann att en ny nätoperatörs inträde på marknaden i sig är tillräckligt för att avhjälpa koncentrationens horisontella effekter, utan att beakta de faktorer som gjort att H3G:s inträde på marknaden så framgångsrikt, ett bolag som helt kontrolleras av Hutchinson, och genom vilket sistnämnda verkar.
- Vad gäller kommissionen har den i synnerhet underlåtit att kontrollera huruvida den nya nätoperatören har operativ kapacitet, ekonomiska villkor och incitament vilka totalt sett (antingen på detaljmarknaden eller på grossistmarknaden) minst motsvarar dem som gällde för H3G, som under de första åren verkade på en kraftigt expanderande marknad. Vidare borde kommissionen ha beaktat effekten på konkurrensdynamiken av den asymmetriska anslutningsavgiften, vilken H3G dragit nytta av, vilket kraftigt gynnat H3G jämfört med andra nätoperatörer.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning av åtagandepaketet.
- En jämförelse med de frekvenser som H3G tilldelats före fusionen föranleder allvarliga tvivel angående om den avsedda tilldelningen av frekvenser är tillräcklig. Bland annat har kommissionen utgått från framtida och osäkra händelser, såsom att den nya nätoperatören kommer att delta i framtida upphandlingar, utan att beakta de höga kostnader som är förknippade med det stundande förnyandet och omfördelningen av de överförda frekvenserna. Kommissionen har godtagit överföringen av ett otillräckligt antal orter, och därvidlag förlitat sig på osäkra överenskommelser med Tower Companies. Slutligen innebär det övergångsavtal som ingicks med de anmälade parterna – vilka har en struktur som bygger på kapacitet – att incitamenten för att investera kraftigt minskar.
4. Fjärde grunden: Undersökningen är bristfällig, eftersom den bygger på en analys av koncentrationen och åtagandena som utgår från det felaktiga antagandet att priset är den enda relevanta konkurrensfaktorn på den aktuella marknaden.
- Kommissionen har inte beaktat att nätets kvalitet och täckning har lika stor betydelse och kommissionen borde inte ha begränsat sig till en statisk analys av preferenserna hos ett mycket litet urval av användare, vilka tillhör en kategori som inte spenderar så mycket pengar. Vidare beaktade kommissionen inte vikten av konvergens, vilket är avgörande för en ny operatör på marknaden, vilket kräver ytterligare resurser jämfört med en etablerad operatör (som H3G). Valet av en förvärvare som kan uppfylla kravet på konvergens hade säkerställt att åtagandena var mer effektiva och hållbara över tid.
5. Femte grunden: Felaktig bedömning av huruvida åtagandena var lämpliga för att avhjälpa problemen med de kombinerade effekterna på detaljhandelsmarknaden.
- För att kunna agera verkligt aggressivt och "bryta" den jämvikt som uppnåtts genom samverkan måste den nya operatören kunna agera självständigt i förhållande till de andra nätoperatörerna. Den metod som valts för att ställa resurser till förfogande (nationella roamingavtal och MOCN-avtal) skapar ett nära beroendeförhållande mellan den nya operatören och samriskföretaget under lång tid. Beslutet är också felaktigt på grund av att det inte har undersökts huruvida de nationella roamingavtalen och MOCN-avtalen är förenliga med artikel 101 FEUF.
6. Sjätte grunden: Åtagandena är inte lämpliga för att avhjälpa konkurrensproblemen på marknaden för tillträde i grossistledet.
- Kommissionen gjorde fel när den ställde upp ett kontrafaktiskt scenario och inte har krävt någon specifik åtgärd, utan endast utgått från att Iliad skulle ha incitament att erbjuda en sådan tjänst, oaktat avsaknaden av sådana åtgärder och sådana operatörer i Frankrike. Tvärtom utgjorde åtagandena incitament för den nya nätoperatören att rikta sig mot och ta över kunder från operatörer av virtuella nät.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 8.2 i förordning nr 139/2004 och åsidosättande av principen om god förvaltningssed.

- Sökanden gör gällande att kommissionen har godtagit Iliad som lämplig köpare utan att beakta risken för åtagandenas effektivitet som till sin natur följer av inträdet på marknaden av en operatör som har Iliads egenskaper och utan att införa tillräckliga garantier i åtagandena, särskilt vad gäller nätets kvalitet/täckning.

Talan väckt den 18 januari 2017 – Jalkh mot Parlamentet

(Mål T-26/17)

(2017/C 070/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Frankrike) (ombud: advokaten J.-P. Le Moigne)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av Europaparlamentet den 22 november 2016 om antagande av rapport nr A8-3019/2016 avseende [X], genom vilket sökandens parlamentariska immunitet hävdades;
- förplikta Europaparlamentet att till Jean-François Jalkh betala 8 000 euro i ersättning för ideell skada;
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader i denna instans;
- förplikta Europaparlamentet att till Jean-François Jalkh betala 5 000 euro som ersättningsgilla rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Feltolkning av artikel 9 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier. Sökanden anser att parlamentet gjort sig skyldig till felaktig tillämpning av bestämmelserna om immuniteten för ledamöter av Frankrikes parlament och gett sken av att förväxla artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
2. Andra grunden: Nödvändighet att tillämpa artikel 9 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier. De uttalanden och åsiktstillkännagivanden som gjorts av Le Pen på Front Nationals webbplats avsåg dennes och sökandens politiska aktivitet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av själva begreppet parlamentarisk immunitet. Sökanden anser att Parlamentet gett sken av att ignorera att den parlamentariska immuniteten, i en demokrati, erbjuder en dubbel immunitet mot rättsliga förfaranden, nämligen den personliga ansvarsfriheten eller okränkbarheten.
4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets utskott för rättsliga frågor fasta praxis avseende:
  - yttrandefriheten
  - *fumus persecutionis*
5. Femte grunden: Åsidosättande av rättssäkerheten på gemenskapsnivå och av principen om berättigade förväntningar.